

Hallássérült Hívek Hírlapja

XXX. évf. 9. szám

2017. szeptember

LITURGIKUS „A” év

(Kis misekönyvben a szentmise rendje: 11-23. oldal, könyörgések és olvasmányok szövege/továbbiakban: szöveg oldal.)

Szeptember

- 3. Évközi 22. vasárnap**
(szöveg 283-286. old., pref.: 32-35. old.)
- 8. KISBOLDOGASSZONY**
(szöveg 390-393. old., pref.: 36. old.)
- 10. Évközi 23. vasárnap**
(szöveg 287-290. old., pref.: 32-35. old.)
- 17. Évközi 24. vasárnap**
(szöveg 291-294. old., pref.: 32-35. old.)
- 24. Évközi 25. vasárnap**
(szöveg 295-298. old., pref.: 32-35. old.)

HALLÁSSÉRÜLTEK SZENTMISÉI

Budapest:

✠ **Piarista Gimnázium**
Kápolnája, V. kerület,
Budapest, Piarista utca 1.
szeptember 3., 10., 17. és
24. vasárnap délután 3
órákor

Vidéken:

Hely	Mikor?	Hány órákor?
Miskolc	szept.10., okt.8	15.00
Pécs	szept. 3., okt.1	14.00
Szombathely	???	15.00
Vác	???	16.30
Veszprém	szept.17., okt.15	15.00

TUDNIVALÓK

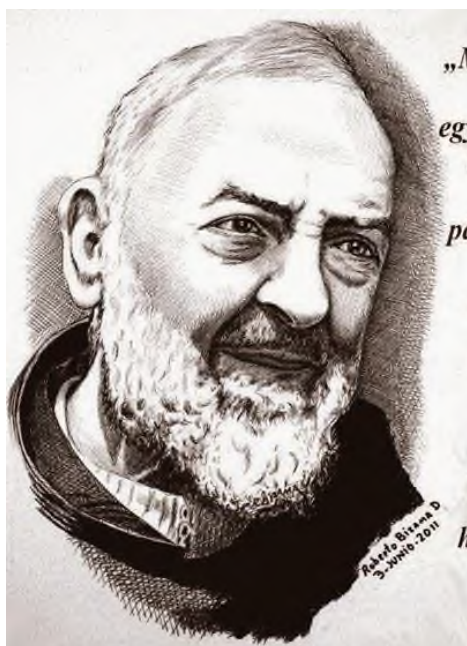
Katolikus Hallássérült Pasztoráció

1052. Budapest, Piarista köz 1.
Tel/fax.: 06 1 266 0529

Ügyfélfogadási időpont:
Szerda 8:00-18:00.

Más időpontban előzetes egyeztetés alapján, a 06 30 523 83 82-es mobilszámom (Lampert Ferenc).

SZENT PIO ATYA

„Magyarország egy olyan kalitka,
amelyből egyszer még
egy gyönyörű madár fog kirepülni.
Sok szenvedés vár még rájuk,
de egész Európában
páratlan dicsőségben lesz részük.
Irigylem a magyarokat,
mert általuk nagy boldogság
árad majd az emberiségre.
Kevés nemzetnek van olyan
nagyhatalmú őrangyala,
mint a magyaroknak,
és bizony helyes lenne
erősebben kérniük
hathatós oltalmát országukra!”
/Padre Pio/

EVANGÉLIUM

Szent Máté könyvéből

(Mt 16,21-27)

Jézus többször beszélt az apostoloknak a szenvedéséről és a haláláról. Jézus megmondta, hogy majd Jeruzsálemben elfogják, kínozzák, megölik, de a harmadik napra feltámad.

Péter azt mondta Jézusnak: „Ne beszélj így! Lehetetlen, amit Te mondtál. Ilyen nem történik Veled.”

Jézus azt mondta Péternek: „Távozz tőlem, Sátán! Te nem gondolkozol az Isten tervei szerint. Ez nem tetszik nekem.”

Azután Jézus azt mondta az apostoloknak: „Aki akar követni engem, annak kell szenvedni, úgy, mint nekem is kell szenvedni.

Aki csak a földi életre gondol, az nem tudja megszerezni az örök életet. Hiába szerez meg valaki minden kincset, ha a lelkével nem törődik, akkor a kincs nem ér semmit. A legnagyobb érték a lélek. A világ végén én, Jézus eljövök és mindenkinek megadom a jutalmat vagy a büntetést.”

A MI ESEMÉNYEINK

50. házassági évforduló

A Hallássérült Pasztoráció hűséges siket házaspárja, Irén és József az 50. házassági évfordulójukat ünnepelték meg az újpesti templomban, a házassági fogadalmukat megerősítették, megújították az Isten színe előtt, Ferenc atyával és Molnár István atyával együtt, a kis létszámú násznép jelenlétében. Itt szomorúan írom, hogy a siket közösségből csak páran jöttek el. Reméltem, hogy sokan fognak örülni velük, ámde nem így történt.

De legalább ők mennyei boldogok voltak, hogy 50 évig jóban és rosszban kitartottak egymás mellett és reméljük, hogy így tovább fognak kitartani egymás mellett.

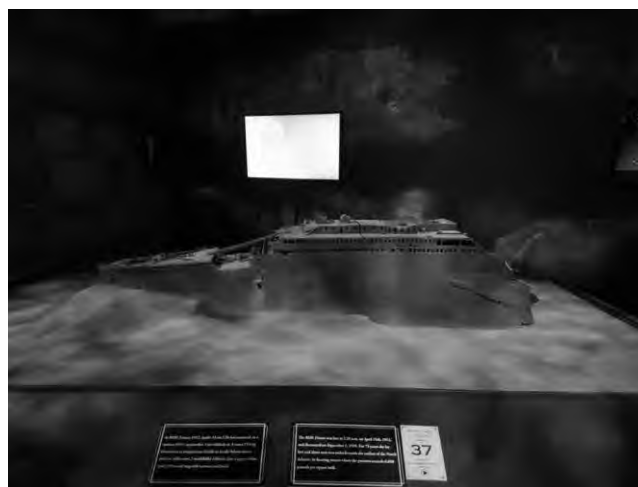
Isten szeretete kísérfje őket, még pár évtizedig! Isten áldja meg ezt a szép házasságot!

A Titanic kiállításon jártunk...

Augusztus 4-i péntekre már a hőségriadót adtak ki; 40fokot mutatott a hőmérő, a siket csoporttal mégis elmentünk a Titanic kiállításra.

Szomorú szívvel követtük a történeteket a hajó építésétől egészen elsüllyedéséig.

Nagyon szép és megható volt a kiállítás.

Nyaralás a Szelídi-tónál

Augusztus 7-11. között 28 felnőtt és 2 pici gyerek vett részt a szép nyaraláson a dunapataji Szelídi-tónál a Fáy Károly Egyesület szervezésével. A szállást a Tavirózsa Panzióban kaptunk, ami 50 méterre volt közel a tóhoz.

A gyönyörű természetvilág, a tó enyhén sós vize nem hagyott cserben minket. A nyaralásunk első napja rossz idővel indult, azután hirtelen felmelegedett a levegő, végig kánikula tombolt, így tudtunk fürödni a kellemes vízben.

Egy-egy napot töltöttünk Dunapatajon és Kalocsán is, ahová a váci siketek is jöttek. A faluban a különböző vallású (unitárius, katolikus, református) templomokat megnéztük, Kalocsán meglátogattuk az Érseki Kincstárat, a Főszékesegyházat és az Érseki Könyvtárat. Minden egyházi értéket csodálatosan szépnek tartottunk, és büszkék vagyunk az emlékekre. Akik mentek tovább a gyógyfürdőbe Kalocsán, akik visszamentek a Szelídi-tóra.

Az 5 napos nyaralás nagyon gyorsan telt el, de szép élményekkel gazdagodva tértünk haza.

A SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA

A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe 335. szeptember 13-ára nyúlik vissza, amikor Jeruzsálemben felszentelték a bazilikát, amelyet Nagy Konstantin császár emeltetett Krisztus sírja fölé. A Szent Keresztet Nagy Konstantin császár édesanyja, Szent Ilona találta meg Jeruzsálemben. A Keresztet szeptember 14-én ünnepélyesen felmutatták az összegyűlt népnek. Innen az elnevezés: Szent Kereszt felmagasztalása.

Az ereklyét, amelyet később elraboltak a perzsák, Hérakleiosz császár 630 körül szerezte vissza és vitte őrzési helyére – a legenda szerint mezítláb, szegényes ruhában, a saját vállán.

Az egyház minden évben megüli a Kereszt felemelésének és felmagasztalásának ünnepét. Felemeli a Keresztet, hogy rátekintsünk, és

tudatossá legyen, mit vállalt értünk Jézus, és milyen úton kell haladnia minden kereszténynek.

A kereszt ószövetségi előképe a Mózes által póznára tűzött rézkígyó: aki hittel és bűnbánattal tekintett a kígyóra, megmenekült a marásától. E rézkígyót Jézus is említi Nikodémusnak mint keresztthalála előképét.

A kereszt hitünk központi jelképe és tartalma. Átala nyertük el megváltásunkat, a kereszt útján mutatta meg Isten irántunk való végtelen szeretetét. Titkát Krisztus feltámadása tárja fel. Jézus Krisztus megfeszítése előtt a kereszt a legnagyobb tehetetlenség és szegény jele volt; ám feltámadásával a

remény, a győzelem és a szeretet jelévé vált.

A kereszt az ókori és kora középkori keresztény hitvilágban és művészetben győzelmi jel, az üdvösség fája, amelyen Krisztus királlyá dicsőül.

A HIT

(sorozat)

(<http://www.depositum.hu/hit.html#ii>)

II. A hit szerepe a vallásban

A "vallás" (lat.: religio) szó a legvalószínűbb értelmezés szerint a latin religare szóból ered, amelynek jelentése "kötődés", "kapcsolat"; kötődés az Istenhez, kapcsolat az Istennel.

Minden egyes vallás három aspektusból áll össze: hitvallás, törvény és kultusz; szavak, tettek és istentisztelet; teológia, moralitás és liturgia.

A katolikus vallást átfogóan bemutató minden egyes művet - akár a depositum.hu témáit is - ugyancsak három részre lehet osztani: (1) amit a katolikusok hisznek, (2) ahogy a katolikusok élnek, és (3) ahogy a katolikusok imádkoznak.

A Katolikus Egyház Katekizmusának szintén három része van (csak a Katekizmus a 3. részt 2 további részre bontja: nyilvános istentisztelet és személyes imádság. Így végső soron 4 részből áll.)

A vallás teljessége a hitből hajt ki. A hitvallás a hit összefoglalása. A moralitás a hit megélése. A liturgia a hit ünnepélyes átímadkozása. Az ima pedig az, amire a hit ösztökél.

A katolikus hit az Apostoli Hitvallás 12 cikkelyében van összefoglalva. A katolikus erkölcsiség a Tízparancsolatban van összefoglalva. A katolikus liturgia a Szentmisében van összefoglalva. A katolikus imádság pedig a Miatyánk 7 kérésében van összefoglalva.

Az Apostoli Hitvallás Krisztus és apostolainak tanítása. Ez határozza meg azt, hogy mit hiszünk, ha Krisztus tanításaiban hiszünk. A Tízparancsolat kijelöli azt az utat, hogy hogyan engedelmesskedhetünk Krisztus két nagy parancsolatának: szeresd Istent és szeresd felebarátodat. A szentmise valóságosan jelenvalóvá teszi Krisztust. A Miatyánk Krisztus válasza tanítványainak azon kérésére, hogy "Taníts meg minket imádkozni!".

Vagyis az egész katolikus hitet Krisztusban lehet összefoglalni.

EGYHÁZI HÍREK

--- www.keresztenyportal.hu ---

Szent István Rend díjban részesült Erdő Péter bíboros

Szent István Rend díjat vehetett át Erdő Péter bíboros, prímás és Vásáry Tamás zongoraművész augusztus 20-án Budapesten Áder János köztársasági elnöktől a Sándor-palotában – írja a Katolikus.hu.

A Magyar Szent István Rend a tehetségeknek, példát mutató tudósoknak, művészeknek, sportolóknak, egyházi és közéleti szereplőknek szóló közös hála legrangosabb kifejezője – fejtette ki Áder János, hiszen a nagyot álmódó, izzó tehetségek nélkül, az örökös fejlődni vágyás, a kreatív megújulás, a kitartó, precíz és céltudatos munka, a minőség kérlelheterlen érvényesítése és a mindig magasabbra igyekvő szándék nélkül a világ sokkal szürkébb, reménytelenebb hely lenne. Ezért adják át évről évre ezt a díjat államalapításunk ünnepén.

Erdő Péter mindig a nemzet „pótolhatatlan méltóságát” szolgálta, továbbá lelkipásztori és tudományos munkáját is abban a tudatban végzi, hogy az igazság felismerése a továbbadás felelősségével jár, ezért jelent életében a tanítás küldetést az értékek megismerésére és megismertetésére – emelte ki beszédében a köztársasági elnök. „Helyesen tesszük, ha tekintetünket időről időre az örökkévalóra, a változatlanra irányítjuk, és életünk tengelyébe olyan értékeket állítunk, amelyek megtartanak minket hivatásunkban.”

Erdő Péter korábbi kijelentését idézte a köztársasági elnök: „A kereszt nélkül az, amit ma Európának ismerünk, nem is létezne”. Áder János hangsúlyozta, hogy a hívőknek és nem hívőknek közös a felelőssége, hogy Európát és benne Szent István Magyarországot a maga egyediségében megőrizze, továbbá a kölcsönös megbecsülés, a felebaráti

szerepetet, a tisztesség, az igazságosság, az emberi méltóság értékeit érvényre juttassa.

Magyarország legmagasabb rangú kitüntetését a miniszterelnök előterjesztésére adományozza a köztársasági elnök. Az ünnepségen ismertetett kitüntetési határozatok alapján Erdő Péter a Magyar Szent István Rend kitüntetését példaértékű egyházi szolgálata, a családok védelmében tanúsított következetes kiállása, nemzetközi szinten is kiemelkedő teológiai egyházi tudományos munkája elismeréseként vehette át, míg Vásáry Tamás kimagasló zongorajátékáért és karmesteri munkájáért érdemelte ki, amellyel egyedülálló módon gazdagította és népszerűsítette a magyar zeneművészetet.

Veres András: „Nem mondhatunk le arról, hogy a társadalmat az evangéliumi értékrend szerint formáljuk!”

Az alábbiakban Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnökének augusztus 20-i szentbeszédét közöljük teljes terjedelmében.

Kedves Ünneplő Testvéreim!

Nemzeti ünnepeink legszebbikén gyűltünk ma össze itt, a budapesti Szent István-bazilika előtti téren. Kívánom, hogy ez az ünnep hozza meg mindnyájunknak a hazánk és a nemzetünk iránti elköteleződés megújulását és megerősödését! Az imént hallott evangéliumi részletben Jézus mindnyájunkat arra hív, hogy építsük egyéni, családi és nemzeti életünket Krisztusra, és az ő tanítására. Minden évben halljuk ezt a felhívást Szent István ünnepén, mert ő így tett. Csak remélni tudjuk, hogy ha visszatekintünk a mögöttünk hagyott évre, azzal a megnyugtató érzéssel tudunk visszagondolni rá, hogy az elmúlt évben nem vettük semmibe Jézus kérését. Ugyanis könnyű belátni: nem mindegy, milyen alapra építjük az életünket. Bár sokféle próbálkozást látunk, azt kell mondanunk, hogy csak az öntelt ember fordul el Istentől és törvényeitől. Hallottuk az imént rájuk utalva Pál apostol szavait az efezusiaknak: „Ne éljetez úgy, mint a pogányok, akik hiábavalóságokon jártatják az eszüket. Elméjükre sötétség borult, elidegenedtek az istenes lélettől tudatlanságukban, amely szívük megátalkodottságának következménye” (Ef 4,17–18).

Jézus Krisztus evangéliuma, Isten törvénye jó alap az élethez, és minden ember javát szolgálja. A minket teremtő Isten ugyanis bele oltotta minden ember

szívébe az azon értékek felé való vágyódást, amelyek széppé és boldoggá tehetik mind az egyén, mind a közösség életét. Ezeket az értékeket az ember részben értelmével is felismerheti, de esetleg csak fájdalmas és keserű csalódások árán jut el a belátásukra. Ezért a teremtményeit szerető Isten kinyilatkoztatta ezeket Jézus által, s az idők végéig felkínálja minden embernek az Egyház által. Gyakran és szívesen idézem a sokak által méltán szeretett rockopera üzenetét: „Nincs más út, csak az Isten útja, bármit hozz reánk. E földön nála nincs nagyobb erő.” ... De aki ismeri Jézus Krisztus evangéliumát, az tudja, Isten maga a szeretet, tehát Ő csak jót tud adni gyermekeinek. „Ő az Áldás, Ő a Béke / nem a harcok istensége. / Ő nem az a véres Isten: / az a véres Isten nincsen. / Kard ha csörren, vér ha csobban, / csak az ember vétkes abban” – írja Babits saját felismerését a Zoltár gyermekhangra című versében.

Ezért írta Pál apostol is intőleg a korintusiaknak: más alapot senki ne vessen azon kívül, amit ő vetett (vö. 1Kor 3,11). Vagyis Jézus Krisztus és az ő evangéliuma legyen egyéni és közösségi életünk alkotmánya. Ebben az összefüggésben talán még elgondolkodtatóbb Konrad Adenauer közismert profetikus mondata: Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz! E kijelentés valóságtartalma – sajnos – korábban soha nem tűnt annyira reálisnak, mint éppen napjainkban. Európa nemcsak egy csöndes aposztázia (hittagadás) idejét éli, hanem a keresztény értékrend elhagyásával egy teljes kulturális és politikai önfeladás küszöbéhez érkezett. Pedig annak idején Johann Wolfgang von Goethe még azt írhatta: „A kereszténység Európa anyanyelve.”

Óriási felelősség nehezedik most e történelmi helyzetben minden keresztény ember vállára: legyenek akár egyháziak, akár világiak. Senki sem háríthatja el magától a saját, személyes felelősségét ebben a különösen nehéz helyzetben. Mindnyájunknak őszintén szembe kell nézni személyes felelősségünkkel és cselekvési lehetőségeinkkel.

Ezért arra kérem és bátorítom minden keresztény testvéreimet, hogy mi, az Egyház tagjai bátor őszinteséggel vizsgáljuk meg saját felelősségünket! Vajon mi vezetett Európa-szerte a hit és a vallásosság gyengüléséhez? Milyen felelősség terhel engem abban, hogy az evangéliumi értékrend háttérbe, vagy teljesen kiszorult a családi életünkől és a mindennapi társadalmi életből. Szent II. János Pál pápa szerint: „Egy olyan hit, amelyik nem válik kultúrává, rosszul befogadott, rosszul megélt és rosszul tovább adott hit.” A szent pápa megállapítása igaz: a keresztények múltbéli hibái és mulasztásai vezettek a hitehagyáshoz.

Viszont, immár mégse azzal foglalkozzunk, hogy mi vezetett a jelen helyzet kialakulásához, hanem tanulva

a múlt hibáiból, még nagyobb elköteleződéssel feszüljünk neki az újevangelizáció hatalmas munkájának! Igaz, előbb minden kereszténynek a hitbeli megtérés és megújulás útjára kell lépni. Mert nem csak a múlt hibái vezettek a társadalom szekularizációjához, hanem az is, hogy korunk keresztényei sem teszik magukévá teljesen Isten törvényeit. Langyos keresztények pedig nem tudnak meggyőző erővel tanúságot tenni az evangéliumról, és másokat Krisztus követésére hívni. Dietrich Bonhoeffer szerint: „Ha az ember rossz vonatra ült, nincs értelme az ellenkező irányba végig futni a szerelvény folyosóján.” ... Le kell szállni! Vissza kell fordulni! Újra el kell indulni, immár jó irányba!

Kedves Testvérek! Mi, keresztények nem mondhatunk le arról, hogy a társadalmat az evangéliumi értékrend szerint formáljuk. Egyrészt, mert tudjuk, ezzel minden ember javát szolgáljuk, másrészt pedig, ha lemondanánk róla, akkor nem teljesítenénk a keresztségben kapott küldetésünket, vagyis nem építenénk Isten országát. Tehát ne adjuk fel, és tegyük mindennapi kötelességünket azzal a bizonyossággal, hogy valójában a nem hívők által is elfogadott, ún. Alapvető Emberi Jogok Isten törvényeinek nem vallásos megfogalmazásai. Vagyis, akik ezek érvényesüléséért küzdenek, végső soron ugyanazért fáradoznak, mint mi keresztények. Akik pedig mégsem, azok bizony a természetes erkölcsi törvényekkel is szembe mennek...

Testvérek, még egy belső veszélyre oda kell figyelniük! Ugyanis egy fondorlatosan megfogalmazott, a jó szándék köntösébe bújtatott törvény által, amely figyelmen kívül hagyja a krisztusi értékrendet, észrevétlenül is belopódzik a keresztény értékekre építkező társadalom önfeladásának méhelye! Láthattuk ezt legutóbb például a lombikbíbiprogram támogatásának növelésével kapcsolatos rendelkezésben...

Krisztusban Kedves Testvérek! Aki valamelyest tisztában van a fizika törvényeivel, az tudja, hogy egy ház építésénél az alapozási hibák járnak a legsúlyosabb következményekkel. Ha az alapozásnál hibát követnek el, az az egész ház további sorsát véglegesen és károsan befolyásolja. Ez a hiba már nem javítható ki, és a megerősítések is kevésnek, legtöbbször eredménytelennek bizonyulnak. Ezért a legfontosabb, hogy szilárd altalajra (sziklára) építsük az alapot, jól méretezve, jó anyagból, jó technológiával.

Feltételezem, senki sem gondolja közülünk, hogy az ember esetében ez másképpen lehet! Minden szülőnek be kell látnia, hogy biztos erkölcsi alapok nélkül sem a saját, sem a gyermeke élete nem válhat tartósan boldoggá. Ez a biztos alap pedig csak Jézus Krisztus

evangéliuma, illetve maga Jézus személye lehet. A szülő feladata, hogy megismertesse gyermekével Isten parancsait, és segítse őt abban, hogy eljusson a Jézussal való személyes találkozásra. E személyes kapcsolat lehet csak az erős hit alapja. Ebben, mint minden más ismeret elsajátításában is, mindnyájan rászorulunk mások, de legfőképpen a szülők segítségére. De kérnünk is kell Istentől a találkozás ajándékát, amint Weöres Sándor epekedve tette ezt egyik versében: „Vonnj sugaradba Istenem! / ... Vonnj hevesebben! önerőmből / nem jutok én soha hozzád.” Kedves ünneplő Testvérek! Nagy felelősség egy országot, egy gyárat, egy intézményt vezetni, de sokkal nagyobb felelősség lelkeket vezetni és egy családot, gyermekeket nevelni. A hit továbbadása és a hitre nevelés azért a legfontosabb, mert elbizonytalanodott, sok vonatkozásban értékvesztett világunkban csak a hit tud biztos alapot, erőt, bátorságot adni az embernek. Sokan csak sodródnak az árral, mert nincs erejük a hitből fakadó pisztrángélethez, vagyis, hogy szembe ússzanak az árral. Jusson gyakran eszünkbe és adjon erőt a néhány éve fiatalon meghalt költőnk, Nagy Gáspár ihletett gondolata:

„Nem lehet a világot Isten nélkül fölnevelni
nem lehet a világot Isten nélkül megérteni
nem lehet a világot Isten nélkül szóra bírni
illetve lehet

csak az olyan rémült magánkaland
melyet a kétségbeesés kormányoz
s végkimenetele fölöttébb kétséges.”

Az elmúlt héten egy zarándokcsoporttal Fatimában járhattam, ahol a bazilikában nagy büszkeséggel tekintettünk fel Szent István királyunk szobrára. Ez a szobor azért áll ott, hogy emlékeztessen minden odalátogatót, hogy ő volt a világtörténelemben az első király, aki a Szűzanyának ajánlotta országát és népét. Kérjük Szent Istvánt királyt, segítsen bennünket, mai magyarokat megújulni a hitben, az Egyház- és hazaszeretetben! Imádkozzuk a költővel: „Támadj fel újra bennünk, Krisztusunk, / Kinek országát százezzer szebb megtagadták. / És lesz még ünnep, százezzer szebb ünnep, / És boldog nép, mely ünnepelni tud, / Ha veled küzdünk és veled maradunk” (Csanád Béla: Hol vagy István király?).

Ámen!

27 millió forint gyűlt össze az üldözött keresztények számára

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által meghirdetett gyűjtés során eddig 27 millió forint gyűlt

össze, melyet a közel-keleti keresztények otthonainak újjáépítésére fordítanak.

Az üldözött keresztények megsegítésére indított kezdeményezésről Veres András, az MKPK elnöke nyilatkozott.

Elmondta: augusztus végéig tart a gyűjtés, amelynek ötlete június elején vetődött föl, mert sürgető kérések érkeztek hozzájuk arról, hogy bizonyos településekre vissza tudnának költözni az elüldözött emberek, de a lakásaik, otthonaik mintegy 80 százalékban elpusztultak és a rokonoknál is nehéz a helyzetük, hiszen sok esetben nagycsaládokról van szó.

A püspöki székhelynél robbantottak **Mexikóban**

A Vatikáni Rádió tájékoztatása szerint a július 24-ről 25-re virradó éjszaka molotov-koktélt robbantottak a mexikói püspöki konferencia székhelyének bejárata előtt. A támadásban senki sem sérült meg – tájékoztat Alfonso Miranda Guardiola prelátus, a püspöki konferencia szóvivője.

A szóvivő értékeli minden jóakarató személy támogatását és szolidaritását, aki őszinte aggodalommal áll a főpásztorok mellé. A helyi és a szövetségi hatóságok is kinyilvánították támogatásukat és együttműködésüket a történet tisztázása érdekében, hogy kiderüljön, ki és miért robbantottak.

A püspöki konferencia felhívásában a nyugalomra, az óvatosságra, az emberi élet és az intézmények tiszteletben tartására szólít.

INTERJÚ

ISTEN SZOLGÁJÁN NEM FOG AZ IDŐ

KERÉNYI LAJOS ATYA SZERINT A PÉNZ IMÁDATA HELYETT A SZÍVRE KELL KONCENTRÁLNI
(Borsodi Attila)

Az európai keresztény civilizáció megmenthető, de távlatokat kell nyitni az embereknek, eszmék nélkül lehetetlen előrejutni – vallja Kerényi Lajos atya, akit 65 esztendeje, 1952 júniusában szenteltek pappá. Bár a piarista szerzetes betöltötte a 90. életévét, ma is rendkívül aktív: papi szolgálata mellett többek között kilenc kórház betegeit látogatja.

– Új keresztény Magyarországra és Európára van szükség, és ezt el is fogjuk érni. Aki hisz, annak a hegy is arrébb megy – jelentette ki a Magyar Időknek Kerényi Lajos piarista szerzetes, aki júniusban a 90. születésnapját és pappá szentelésének 65. évfordulóját ünnepelte.

A római katolikus atya, aki a Horthy-rendszerben volt fiatal, és akinek papi szolgálata főként a kommunizmus idejére esett, úgy véli, Magyarországnak és Európának is ugyanaz a baja: kiiktatták az eszméket, az emberek zöme mindent e világ keretein belül értelmez.

Pedig szerinte rengeteg olyan kérdés van – Honnan jöttünk? Hová tartunk? Miért van a sok bűn, a szenvedés és a halál? Folytatódik-e utána az élet? –, amelyekre a világra koncentráló nézetek nem adnak választ. – Ilyen eszme volt a kommunizmus, amely azt

hirdette, hogy itt zabálg, élvezd az életet, mert úgyis megdöglesz.

Az emberek figyelmét a kincs, a hír és a gyönyör felé fordították, és letiltották a magasabb eszméket, a szeretetet, a szépet és a természetfölöttit. Ezen változtatni kell, muszáj felemelni az embereket és távlatokat kell nyitni nekik, eszmék nélkül lehetetlen előrejutni. Nagyon fontos, hogy az emberek a pénz helyett a szívükre koncentráljanak – hangsúlyozta Kerényi Lajos.

A hajlott kora ellenére rendkívül energikus piarista szerzetes a papi szolgálat mellett ma is alapvetően a fiatalokra és a betegekre koncentrálnak, még mindig kilenc kórházban látogatja a nehéz sorsú embereket, a haldoklókat.

Tanít továbbá a budapesti Szent Margit Gimnáziumban, és mindig részt vesz az egerszalóki és a nagymarosi ifjúsági találkozók. Bár nagyon elfoglalt, ha ideje engedi, szívesen hódol hobbijainak: a horgászatnak, a labdarúgásnak és az autózésnek. Mint fogalmazott, a horgászat, a vízpart nagyon megnyugtató, jól tesz a lelkének a természet közelsége.

Elárulta azt is, hogy a focit nemcsak a televízióban nézi, hanem a mai napig játssza is. Mosolyogva

jegyezte meg, hogy az utóbbi években már csatárt játszik, és mivel a barátok jobbnál jobb labdákkal szolgálják ki, egy-egy gólt is rúg. – A kedvenc csapatom a Ferencváros, mivel a szüleim is a fővárosi zöld-fehéreknek szurkoltak, a fogantatásomtól kezdve fradista vagyok.

A nemzetközi szintéren pedig a Real Madridnak drukkolok, szívesen nézem a jó focit – mondta az atya, aki végül arra is kitért, hogy bár nagyon szeret vezetni,

az autó számára munkaeszköz is, ami nélkül nem tudna nap mint nap annyi helyre eljutni.

S hogy ehhez a rengeteg feladathoz honnan van energiája? Lajos atya azt állítja, hogy nincs titok, az egész életének mozgatója a Jóisten. – A terveimet is az Úr írja, én szeretném folytatni a munkámat, tovább látogatnám a betegeket. Én csak újabb és újabb lelkeket kérek, akiket szeretnék megmenteni – jelentette ki Kerényi Lajos.

CSODA

A kígyósi feszület csodaolaja

A világon sok olyan jelenség van amit nem lehet tudományosan megmagyarázni, az egyik ilyen tudományosan megmagyarázhatatlan jelenség az olajat könnyező ikonok és feszületek. Kárpátalján, a magyar határtól 17 kilométerre, a kárpátaljai Kígyóson is van egy ilyen feszület.

A Szarka család házában nappali szobájában felfüggesztett fém feszület 2004. február 26.-án csodás olajat kezdett verítékezni, ami azóta is tart. Az olaj természetfölötti eredetű, gyógyító hatású, 2009 áprilisában az SGS Hungária laboratóriumában bevizsgálták. Az eredmény szerint a zsírsavösszetétele nem egyezik semmilyen földünkön található olajéval.

2009-től, miután a Szarka családhoz újságírók látogattak el, az ide zárandoklók száma hirtelen megugrott. „Ukrajna szinte minden szegletéből érkeznek hozzánk zárandokok. Külföldről is sokan ellátogatnak ide, Magyarországról, Németországból, Olaszországból, Spanyolországból, sőt még Ausztráliából is megfordultak itt” – meséli Szarka Mária.

A feszületből verítékező olajat Mária egy kis edénykébe gyűjti majd szétosztja azok között akik kérnek belőle. Először eredeti állapotában adott belőle, de miután jelentősen megugrott a zárandokok száma, napraforgó vagy olívaolajban volt kénytelen felhígítani – írja az Ua-reporter.com internetes hírportál.

Sok ide zárandokló állítja, hogy az olajnak gyógyító hatását tapasztalták. Bizonyítékul szolgáljon az egyik levél Budapestről: „Tavaly nyáron ismerőseim adtak nekem az olajból. Rendszeresen bekentem vele fájó lábamat, és most már járóbot nélkül tudok járni” – írják a levélben. Mária elmondása szerint sokaknak javult a látásuk, vagy a hallásuk, különböző betegségre adott gyógyírt az olaj.

Az olajat verítékező feszület története: 2000-ben a férjem el akart menni egy kolostorba, habár a mi egyházunk nem ismeri el sem a kolostorokat, sem a feszületeket, sem az ikonokat - meséli Mária. - Elmentünk egy pravoszlav kolostorba, és az egyik szerzetes meg is tanított minket imádkozni, gyónni és áldozni. Meg is keresztelt minket. Tibor nagyon szeretett volna egy feszületet. Egy hét múlva elmentünk Ungvárra azért, hogy vegyünk egy keresztet, de valami mintha visszatartotta volna férjemet, mert végül nem vette meg a kiválasztott feszületet. A következő napon átjött hozzánk az egyik szomszédasszony, aki egy újságpapírba csomagolt feszületet hozott. Elmondta, hogy a padláson találta ezt a régi, vasból öntött feszületet, amelyet még egykor a beregszászi vasöntödében öntöttek. Tibor úgy döntött, hogy a feszülethez készít egy keresztet is. Amikor a férjem a keresztre fúrta a feszületet, többször is rosszul lett - meséli Mária. Mária elmondta, hogy a sógora megkérte rá, hogy a feszületből folyó olajjal kenjék be a sebeit. Ekkor semmilyen gyógyszert nem szedett. A beteg területeket a háziasszony bekente az olajjal, amit előtte napraforgóéval kevert össze. Tíz nap után a sebek elkezdtek begyógyulni, s azóta csak egyszer tért vissza a sógoruk pikkelysömőre. A feszület egy hétre rá kezdett el olajat verítékezni, hogy felkerült a falra. Tizenhárom éve, hogy a feszület - bár változó intenzitással - de folyamatosan olajat könnyezik.